

Correspondentie richten aan V.O.K.S., Koninginnelaan 196, 7315 ED Apeldoorn, telefoon 055-5212252 e-mail: voks@kpnmail.nl

Betalingen: ING-Bankrekening 37.18.397 t.n.v. V.O.K.S. te Apeldoorn.

KOPIJ

Kopij voor nr. 3 van september 2012 kan uiterlijk 15 augustus 2012 worden ingediend: per post: secretariaat VOKS, Koninginnelaan 196, 7315 ED Apeldoorn of per email: voks@kpnmail.nl

DAGELIJKS BESTUUR

Voorzitter en secretaris a.i.	C.P.G.J. Motshagen, telefoon 055-5212252 Koninginnelaan 196, 7315 ED Apeldoorn e-mail: voks@kpnmail.nl
Penningmeester	P.P.G. Gommers, telefoon 0341-254231 Alb. Neuhuyslaan 23, 8072 HJ Nunspeet e-mail: p.gommers60@upcmail.nl
Conservator	F. Titalepta, telefoon 026-4427417 Bernhardlaan 31 d, 6824 LD Arnhem
Ledensecretaris	H.J. Kelders, telefoon 020-3980400 of 0610624757, e-mail: a.kelder@kpnplanet.nl Gartskamp 424, 1103 PK Amsterdam ZO
Marinevertegenwoordiger	H. de Jong, telefoon 020-6949273 Fizeaustraat 5c, 1097 SC Amsterdam
Alg. Adjunct	F.L. Rosdorff, telefoon 026-3763635 of 06-22009023 "Bronbeek", Velperweg 147, 6824 MB Arnhem, e-mail: f.rosdorff@veteranen.nl
Geestelijk verzorger	Ds. P. 't Hoen, telefoon 0318-634514 Rubensstraat 41, 6717 VD Ede e-mail: peter@thoenann.demon.nl

Erevoorzitter: Kol. b.d. L.C. Schreuders

Ereleden: LGen. b.d. A.A Herweijer, M. Smits, A. Rietdijk

INHOUDSOPGAVE

1.	Inhoud	pag.	2
2.	Van de voorzitter	pag.	3
3.	In Memoriam	pag.	4
4.	Van het Bestuur	pag.	6
5.	Van de Districten	pag.	10
6.	Herdenking en Reünie Schaarsbergen	pag.	18
7.	Minister Rosenthal in Busan	pag.	22
8.	Herdenking Stilleweer te Appingedam	pag.	24
9.	Korea... het laat je niet los	pag.	26
10.	Van de Marine	pag.	30
11.	Mijn Korea-avontuur (vervolg)	pag.	33
12.	Lezingen op Bronbeek	pag.	36
13.	Chinese horden en menselijke golven (boekrecensie)	pag.	38
14.	Iets over de VOX-VOKS	pag.	40

Onze activiteiten worden mede mogelijk gemaakt door de opbrengsten uit de bankloterij.

Uw deelname aan de bankloterij wordt daarom van harte aanbevolen

VAN DE VOORZITTER

Het is alweer 62 jaar geleden dat Noord-Korea binnen viel in Zuid-Korea, waar blijft de tijd. Het is wel te merken aan velen die komen te overlijden. Sinds de vorige uitgave, drie maanden terug, zijn dat er 14. Zij rusten in vrede.

Wij weten allen dat er, gezien onze gevorderde leeftijd, ooit een einde komt aan onze vereniging. Met het Regiment Van Heutsz is besproken dat zij onze traditie zoals herdenkingen en reünies zullen voortzetten als wij als V.O.K.S niet meer zelfstandig kunnen optreden. Wij zouden het regiment daar zeer dankbaar voor zijn. Echter hopen we nu dat we zelf onze vereniging nog enige jaren overeind kunnen houden. Gezien de goede opkomst tijdens de laatste herdenking en reünie in Schaarsbergen bewijst de VOKS immers nog steeds haar bestaansrecht.

Niet alleen de VOKS staat onder druk, maar ook Defensie. Hele tankeenheden verdwijnen of zijn al verdwenen, helikopters worden verkocht, kazernes gesloten, enz. Wat mij dan al enige tijd bezig houdt is de uitspraak van onze Minister van Defensie op de vraag aan hem: "waarop moet u nog meer bezuinigen" en hij antwoordde: "16 oliebollen" Geeft de minister daarmee aan dat het met bezuinigingen nu wel welletjes is? Laten we het hopen, want 'onze' mannen en vrouwen die nu binnen Defensie werken hebben recht op een goede opleiding, een prima uitrusting en goed materieel!

C.P.G.J. Motshagen
Voorzitter

IN MEMORIAM

Het bestuur van de VOKS maakt bekend dat in de afgesloten periode onderstaande leden zijn overleden:

J. van Neer, 79 jaar, op 5 maart 2012 te Roermond.

De heer Van Neer waarvan de begrafenis op 10 maart 2012 in Roermond plaatsvond, is door zes VOKS-leden ter aarde besteld.

De familie was ons zeer dankbaar voor onze aanwezigheid.

L.J.M. Bierens, 85 jaar op 12 april 2012 te Leidschendam (1954 Laos).

Lou Bierens was een trouw lid van het district VI Zuid-Holland en was steeds bereid zich in te zetten voor het district.

Hij nam steeds deel aan de reünies, de kerkdienst Koreaanse kerk in Leidschendam en bij crematies enz. was hij vaak beschikbaar.

Met een kleine erewacht van drie man bij de kist werd blijk gegeven van onze aanwezigheid om hem te eren.

De bijeenkomst in Rhijnhof te Leiden was indrukwekkend en een groot aantal familieleden en vrienden was aanwezig. De nieuwe eerste secretaris van de Zuid Koreaanse ambassade woonde de crematie bij.

De D.C. Zuid-Holland hield een korte toespraak waarin hij o.a. inging dat ook in 1954 de spanningen nog groot waren en men steeds op de hoede moest zijn voor een aanval van Noord-Korea. Er was geen vrede maar slechts een wapenstilstand die nog steeds van kracht is.

Bierens was een goed mens met een lange militaire carrière. Hij maakte deel uit van het verzet en was ingedeeld bij 121sEw British Liberty Army aan het eind van de oorlog.

De familie heeft de aanwezigheid van de VOKS en de graftak met lint zeer op prijs gesteld.

C.J.v.L.S.

G.J. Berkeveld , Oud DC West-Brabant, 86 jaar, op 21 februari te Breda Oud DC West-Brabant , (Zuiderkruis)

A.L.M.J. Passage, 86 jaar, op 23 maart 2012 te Maastricht (Gen MacRae)

Op dinsdag 27 maart is onder grote belangstelling de heer A. Passage ten grave gedragen. Zes VOKS-leden vormden de erewacht. Aanwezig waren

ook veertig wapenbroeders; van deze vereniging was de heer Passage ook lid. Er werd de 'Last Post' geblazen wat een zeer plechtige indruk achterliet.

Onze aanwezigheid werd door de familie zeer op prijs gesteld.

DC G. Ghelen

J.A.J. van Wijk, Geleen, 80 jaar op 3 april 2012
(Blatchford)

P.L. Boomgaard, 78 jaar op 20 april 2012 te Middelburg
(HrMs Dubois)

O.H. v.d. Berg, 88 jaar, op 21 april 2012
(Blatchford)

Bij deze wil ik u bedanken voor het bewijzen van de militaire eer bij het afscheid van mijn vader in het crematorium in Geleen. Het was voor ons erg indrukwekkend. Zonder deze eer zou het moeilijk zijn afscheid van hem te nemen, omdat hij altijd militair is gebleven.

Mona van den Berg (dochter)

J. Kazmiersczak, 83 jaar op 1 mei 2012 te Roermond
(Blatchford)

J.F.J. v.d. Linden, 78 jaar op 5 mei 2012 te Nijmegen
(HrMs Dubois)

J.A.M. Meijeren, 78 jaar op 3 mei 2012 te Haarlem 3-5-2012
(HrMs J.M. van Nassau)

W.F. Baars, 82 jaar op 17 mei 2012 te Enschede,
(Zuiderkruis)

W.F. v.d. Linde, 84 jaar op 18 mei 2012 te Aalsmeer
(Vliegtuig 1951)

H.M. Elbersen, 81 jaar, op 21 mei 2012 te Zeist
(Gen Mac Langfitt)

J. Heijkoop, 85 jaar op 24 mei 2012 te Gouda
(Zuiderkruis)

VAN HET BESTUUR

Herdenking Wageningen

Elf Korea veteranen liepen in groepsverband mee tijdens het defilé ter gelegenheid van de bevrijdingsdag op 5 mei in Wageningen. Het was deze keer een koude en regenachtige bevrijdingsdag.

Het defilé werd afgenomen door de demissionaire minister van Defensie dhr. Hillen.

Van de heer Arie Treffers ontvingen wij onderstaande foto.

Brief Ds. Tiemens gevonden

Bij het nakijken en opruimen van oude papieren vond de heer Polman uit Beilen een brief van Ds. Timens dd. 13-10-1951 gericht aan zijn ouders. Hij vernam pas later van deze correspondentie. Wel vertelde zijn vriendin Willy, nu sinds 1953 zijn echtgenote, dat ze naar Den Haag was geweest en gesproken had met Majoor Den Ouden en Ds. Timens. Ze probeerde zijn vertrek naar Korea ongedaan te maken om z'n ouders meer leed te besparen.

De brief van Ds Timens ligt ter inzage in het museum Oranje Kazerne te Schaarsbergen gebouw 31.

Korea herdenkingen in NL en de VS

Het VOKS-secretariaat ontving van Kolonel Arie Ooms, Military and Assistent Defence Attaché Nederlandse Ambassade Washington, het volgende interessante bericht:

“Geachte heer Motshagen,

De jaren 2010-2013 staan in het teken van de 60-jarige herdenking van het Korea-conflict: vanaf de uitbraak van de oorlog tot het sluiten van de wapenstilstand.

Het Department of Defense hier in de VS heeft een formeel

“60th anniversary of the Korean War Commemoration Committee”

ingesteld. Dat Comité houdt zich o.a. bezig met het in kaart brengen van activiteiten in de VS maar ook in andere landen.

Daartoe is o.a. een Facebook-pagina ingericht:

<http://www.facebook.com/pages/DoD-60th-Anniversary-of-the-Korean-War-Commemoration-Committee/126991497372594>

Het idee daarbij is dat men zoveel mogelijk “flags” bij elkaar wil brengen bij die activiteiten – in gedachten de multinationale inspanningen in de Korea-oorlog. Dat betekent dus – in het geval van Nederland – dat men zoekt naar activiteiten in 2012 en 2013:

1. in Nederland waar VS-militairen en –veteranen bij kunnen zijn;
2. in de VS waar NL-militairen en –veteranen bij kunnen zijn.

Ten aanzien van punt 1 verzoek ik u mij een opgave te sturen van geplande activiteiten in 2012 en 2013 in NL (datum, plaats, soort activiteit). Ik zorg dat die activiteiten hier in de VS worden bekendgesteld (o.a. op de Facebook pagina).

Ten aanzien van punt 2 het volgende: ten eerste probeer ik als landmacht-attaché zoveel mogelijk aanwezig te zijn bij activiteiten in de VS.

Ten tweede zal ik u zo snel mogelijk informatie doen toekomen van VS-activiteiten. Wellicht dat daar NL-militairen of –veteranen aan deel willen/kunnen nemen.

Ik beschik niet over een budget waarmee ik bezoeken aan de VS kan financieren.

De kosten van een eventueel bezoek aan de VS zullen door Defensie (dienstreisbudget) of door de deelnemers zelf moeten worden betaald. Ik zie uit naar uw reactie!”

Brief voorzitter IFKWVA

Het secretariaat van de VOKS ontving van de voorzitter van de IFKWVA (International Federation of Korean War Veterans Associations) onderstaande brief:

THE KOREAN VETERANS ASSOCIATION

150-75 Seongsu 1Ka 2-dong,
Pyeongdong-gu, Seoul 133-711,
Korea

Tel: +82-2-417-5274
Fax: +82-2-417-5273
www.kovva.or.kr

April 30, 2012

Colonel (Ret.) G. M. GADD, OBE
President of the IFKWVA

Dear President Gadd:

I would like to inform you that I have finished my three year term as Director General of the KVA International Affairs Department and I am leaving the KVA today. I have a bittersweet feeling as I am leaving the KVA after exactly three years' service as expected. I had a great honor to serve both the KVA and IFKWVA, and it is not easy for me to say good-bye to you.

I would also like to inform you that our Chairman Park, Se-Hwan was reelected on April 6, 2012 and launched his second term with the catch phrase of "New KVA." I believe that Chairman Park will continue his efforts to make the KVA a globally extended organization.

As a personal note, I still vividly remember the several days in the Hague, Netherlands in the IFKWVA Executive Council Meeting in October 2010. I will cherish the good memory of meeting you and other Executive Council members.

My successor will be appointed later following due process, and he will take the position of Secretary General of the IFKWVA. Even though I am leaving the KVA, I hope we can meet again. So when you have a chance to visit Korea, please feel free to contact me anytime.

My contact information is:

- Tel: +82-10-8763-2224 - E-mail: admiraljkyoon@hanmail.net

I wish you and your family a good health and happiness!

Sincerely,

Rear Admiral (Ret) YOON, Jong Ku
Secretary General,
The International Federation of Korean War Veterans Associations
Director General, International Affairs Department,
The Korean Veterans Associations

C.C.: IFKWVA Executive Council members

Samil High School Suwon

Susanne Willemsen van de Nederlandse Ambassade te Seoel stuurde ons het volgende bericht:

Op 9 februari vond op de Samil highschool in Suwon de jaarlijkse uitreiking van de prijzen voor de beste leerlingen plaats. Naast het voltallige schoolbestuur en alle geslaagde scholieren en hun families, nam Marc Hasselaar, Politieke Raad van de Nederlandse ambassade in Seoel, deel aan de ceremonie. Na een gezamenlijk gebed werden verschillende leerlingen naar het podium geroepen en geëerd voor hun prestaties. Zoals ieder jaar werden tijdens de ceremonie een tweetal certificaten en geldprijzen namens de Vereniging Oud Korea Strijders uitgereikt aan twee uitzonderlijke leerlingen, namelijk Ms. Kim Hye-won van Samil Technical High School en Mr. Lee Seong-bum van Samil Middle School. Dhr. Hasselaar reikte tevens een prijs uit namens de Nederlandse ambassadeur in Korea aan Ms. Lee Hye-won van Samil Commercial High

School. Bij zijn korte toespraak refereerde hij aan de bijzondere rol die de Samil school heeft gespeeld voor een groep Nederlandse militairen tijdens de Koreaanse oorlog, en aan de daaruit voortvloeiende langjarige relatie tussen de Vereniging Oud Korea Strijders en de Samil school. Na de presentatie van een fotocollage door en een dankwoord namens de leerlingen werd de bijzondere ceremonie met gezang afgesloten.

VAN DE DISTRICTEN

DISTRICT VI ZUID-HOLLAND

Reünie VOKS district VI Zuid-Holland.

Ook dit jaar vond op donderdag 12 april j.l. in de Frederikkazerne in Den Haag de reünie van het district VI Zuid-Holland plaats. Voor de reünie hadden zich 61 personen opgegeven waarvan 51 daadwerkelijk aan de bijeenkomst hebben deelgenomen.

Om 11.00 uur werden de genodigden ontvangen met koffie en cake.

Omstreeks 11.00 uur werden de leden en donateurs verwelkomd door de D.C.Zuid-Holland.

Speciaal werden genoemd de heren H. de Jong, vertegenwoordiger VOKS bestuur, C. Verhey, oud vzt. Bond van Wapenbroeders Zuid-Holland, W. Roza, vzt. Bond van Wapenbroeders en last but not least dr. A.J.van Meurs, oud Bat. arts eerste detachement in Korea die vele gewonden tot steun is geweest in de strijd in Korea 1951.

Tijdens een 1 minuut stilte werden onze 124 gesneuvelde kameraden plechtig herdacht en ook onze leden die in het afgelopen jaar zijn overleden.

De bijeenkomst in de gerenoveerde grote zaal was zeer geanimeerd en dankzij de goede verzorging, drankjes en rijstmaaltijd, kon men terugzien op een geslaagd samenzijn.

De D.C. Zuid-Holland deed een dringend beroep op de VOKS-leden om zich beschikbaar te stellen als erewacht bij de herdenking op 4 mei a.s. op de begraafplaats Crooswijk te Rotterdam en op zondag 20 mei a.s. bij het Indië/Korea monument op begraafplaats Beukenhof te Schiedam.

Het is verheugend dat ter plaatse een aantal VOKS-leden zich spontaan hebben aangemeld.

Met misschien met wat minder leden dan in voorgaande jaren gaan wij ervan uit dat ook in 2013 een reünie in de Frederikkazerne kan worden gehouden.

C.J.v.L.S.

Koninginnedag 30 april 2012 te Rotterdam.

Ook dit jaar werd een aantal VOKS-leden uitgenodigd om aanwezig te zijn ter viering van Koninginnedag in het stadhuis van Rotterdam.

De burgemeester van Rotterdam, ing. A. Aboutaleb, hield om 16.25 uur een warme toespraak, gevolgd door drs. F.W. Weisglas, voorzitter van de Stichting Rotterdams Comité ter Behartiging van Nationale Belangen.

De heer Weisglas ging uitvoerig in op de positie van Hare Majesteit en het belang van ons Koningshuis. Juist in deze voor haar zo moeilijke periode is

onze Vorstin steeds aanwezig en bereid zich in te zetten voor het land.

De bijeenkomst in de Burgerzaal werd besloten met het zingen van twee coupletten van het Wilhelmus, begeleid door het Combo van de Marinierskapel der Koninklijke Marine en Tamboers en Pijpers die op het balkon stonden opgesteld. Gevolgd door een driewerf hoera en een toast met oranjebitter op Hare Majesteit.

Van de VOKS waren o.a. aanwezig de heer Wim Meinen, het echtpaar Vissenberg, de heer A.v.d.BEEK en de D.C Zuid-Holland met zijn vrouw. Zij spraken nog met de burgemeester en zijn echtgenote. Al met al een gezellige bijeenkomst met wel wat minder veteranen. C.J.v.L.S.

Herdenking Crooswijk

Zoals ieder jaar vond op 14.00 uur op de Algemene Begraafplaats Crooswijk te Rotterdam een gezamenlijke herdenking plaats ter nagedachtenis van de ca. 800 slachtoffers van het bombardement op 14 mei 1940 en die van het Verzet, alsmede alle gesneuvelden vanaf 1940. Om 13.00 uur was een ontvangst met broodjes en koffie in de Aula, zodat men ook de burgemeester ing. A. Aboutaleb kon begroeten. De D.C.Zuid-Holland en zijn vrouw spraken met de burgemeester en bedankten hem namens VOKS voor zijn aanwezigheid en het organiseren van deze plechtigheid.

Ongeveer 300 belangstellenden en Veteranen zaten in de grote tent tegenover de aula.

Na een inleidend koorzang van het Chr. Mannenkoor 'Prins Alexander' o.l.v. de heer Arjan Breukhoven en begeleid door het 'Michiel Adriaenszoon de Ruyter Kwartet' van het Korps Mariniers, hield de burgemeester de navolgende warme en bezielende toespraak:

"Vanmiddag herdenken wij hier op de Begraafplaats in Crooswijk alle vrouwen en mannen die sinds het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog zijn omgekomen in oorlogssituaties en bij vredesmissies. Wij herdenken allen die omkwamen als militair door vervolging of uitputting, door oorlogsgeweld of dwangarbeid.

De militairen van de landmacht en de zeemacht, en de mariniers die zijn gesneuveld in de meidagen van 1940, in en om Rotterdam. De gesneuvelde militairen in Korea en in Nederlands-Indië. Deze begraafplaats is een passende locatie voor deze herdenking. Er zijn hier aparte monumenten voor gevallen die bij verschillende gelegenheden en op verschillende plaatsen zijn omgekomen.

We leggen ook bloemen bij het Geallieerden Monument. Daar herdenken we de geallieerde militairen, uit Engeland, Australië, Canada, Nieuw-Zeeland en Polen, die in de omgeving van Rotterdam zijn gesneuveld. Bij dit monument zeggen we de tekst: "Wij zullen hen blijvend gedenken." Nabestaanden van hen zijn hier vandaag aanwezig en ik wil hen nu kort begroeten:

To our visitors from abroad I would like to say this: We are so grateful that in de Second World War young men from other countries were willing to risk their lives to help us to regain our freedom.

Verreweg de meeste Rotterdammers hebben die oorlog niet zelf meegemaakt. Zij hebben erover horen vertellen of weten het uit geschiedenisboeken. Maar toch is iedereen er hecht mee verbonden, want oorlog, iedere oorlog, slaat wonden, ook na zestig jaar. De littekens blijven een leven lang zichtbaar. Daarom zijn wij hier, op deze vierde mei, bijeen. Omdat wij niet willen vergeten. Omdat wij onze doden met ons meedragen. Eén van hen is Marinus van der Stoep, nog maar 23 jaar toen de oorlog begon en werkzaam bij de Jamin-fabriek hier in Crooswijk. Hij vormde een eigen verzetsgroep, die actief was met het vervalsen van persoonsbewijzen, het helpen van onderduikers en het overvallen van distributiekantoren. Zijn verzetsgroep deed mee met de overval op de gevangenis aan het Haagse Veer op 24 oktober 1944. Bij die actie werden 43 personen bevrijd die door de bezetter waren gearresteerd vanwege hun verzetsactiviteiten.

Marinus van der Stoep groeide uit tot één van de belangrijkste mensen uit het verzet. Maar hij sneuvelde één maand voor de bevrijding bij een mislukte aanslag op het Hoofdkwartier van de Gestapo op 5 april 1945. We herdenken hem, samen met 51 andere Rotterdamse verzetshelden. Op hun monument staat de tekst "Zij vielen opdat wij konden leven".

De oorlog treft burgers. Soms omdat ze verzet plegen. Soms omdat ze er anders uitzien. Omdat ze Joods zijn. Etty Hillesum was één van de velen die via Westerbork, op transport werd gesteld naar Auschwitz. Ze vond de dood op 30 november 1943. Zij schreef een jaar eerder in haar dagboek: "Ik zou lang willen leven, om het later allemaal nog eens te kunnen uitleggen en als me dat niet vergund is, welnu, dan zal een ander het doen en dan zal een ander mijn leven verder leven, daar waar het mijne is afgebroken. En daarom moet ik zo goed en zo volledig en zo overtuigd

mogelijk leven tot de laatste ademtocht, zodat diegene, die na mij komt niet helemaal opnieuw hoeft te beginnen en het niet meer zo moeilijk heeft..."

Deze mooie woorden van Etty Hillesum bevatten een wijze les voor ons. Wij moeten ervoor zorgen dat jongere generaties beseffen hoe verschrikkelijk de oorlog is en waarom vreedzaam naast elkaar leven, ongeacht afkomst, geloof, politieke overtuiging of geaardheid, zo wezenlijk is. We moeten onze kinderen meegeven hoe bevoorrecht zij zijn te leven in een democratische rechtstaat, met vrijheid van meningsuiting en met vrijheid van godsdienst.

Geen enkele van deze vrijheden mag ter discussie staan. Toen niet, nu niet en in de toekomst niet. Het zijn de grondrechten van iedere Rotterdammer. Ongeacht herkomst, ongeacht geaardheid, ongeacht religie.

We weten allemaal hoe kwetsbaar de vrijheid is, en hoe belangrijk het is daarvoor op te komen, altijd opnieuw. Wij herdenken vandaag al diegenen die de moed vonden om voor die waarde te vechten, en die voor de vrijheid hun leven gaven.

Laten wij ons daarvoor blijven inzetten. Laten we, om met de woorden van Etty Hillesum te besluiten, het leven zo goed en zo volledig en zo overtuigd mogelijk leven, tot de laatste ademtocht, zodat diegenen, die na ons komen niet helemaal opnieuw hoeven te beginnen en het niet meer zo moeilijk hebben".

Na de toespraak van de burgemeester droeg de heer Kees Loren de Jong een gedicht voor geschreven door Joke Verweerd.

Vervolgens zong men staande "Blijf mij nabij" in samenzang met het koor. Daarna een woord van herdenking door Humanistisch Raadsman, officier der Marine, René de Boer, gevolgd door twee minuten stilte en het zingen van het eerste couplet van het Wilhelmus.

Daarmee werd het indrukwekkende samenzijn in de tent besloten.

Om 14.45 uur werden de kransdragers van de Mariniers en de vertegenwoordigers van de zes eremonumenten opgesteld voor een stille tocht langs de monumenten op de begraafplaats.

Na het "Erehof van het Verzet" werd om 15.00 uur halt gehouden bij het Koreamonument, waar de VOKS-Erewacht, bestaande uit negen man onder commando van de heer H. Mulder (D.C. Zeeland en West Brabant), stond opgesteld met vaandel.

Vervolgens werd door de hoornblazer het signaal "aandacht/stilte" gegeven, gevolgd dooreen minuut stilte, "Taptoe en Doorgaan".

De burgemeester in aanwezigheid van Brigadegeneraal der Mariniers R.G. Oppelaar, begeleid door de heren Meinen en Van Limburg Stirum

plaatsten namens de gemeente Rotterdam een grote krans bij ons monument. Daarna werd door de VOKS-leden Mulder, Meinen en Fenenga een graftak met ons lint bij het monument geplaatst.

Bij elk monument stond een gewapende wacht van de Mariniers opgesteld. Bij het Geallieerdenmonument stond een Schotse doedelzakpijper te spelen. Mevrouw van Gelderen van het British Legion sprak "The Exhortation" uit.

Na afloop een kort samenzijn in de tent waar de burgemeester nogmaals werd bedankt voor de gastvrijheid en zijn aanwezigheid.

Het was een zeer indrukwekkende bijeenkomst en goed geleid.

Tenslotte mijn hartelijke dank voor de correcte wijze waarmee de door de D.C. opgeroepen erewacht van liefst negen man zich van haar taak heeft gekweten. Jullie stonden er schitterend bij.

Het echtpaar Van Limburg Stirum werd vóór deze herdenking enkele malen thuis en ook later bij het monument geïnterviewd bij het monument en opgenomen op T.V. in het kader van het t.v. programma "Hollands Welvaren" door de bekende regisseur Michiel van Erp. Dit programma zal door de VPRO in november a.s. op NOS 1 worden uitgezonden. Hierbij wordt ingegaan op het sociaal aspect en betrokkenheid van zijn vrouw, in het bijzonder voor de stad Rotterdam en het Scheepvaartkwartier en voor de medemens enz. Een mooie gelegenheid om o.a. de VOKS in het

daglicht te plaatsen

De erewacht bij ons monument werd uitgebreid op t.v. opgenomen en ook in de Aula op Crooswijk werden de veteranen gefilmd.

C.J.v.L.S.

Sint Laurenskerk te Rotterdam 4 mei 2012.

Op 4 mei werd wederom vanaf 18.45 uur de herdenkingsbijeenkomst in de Grote of Sint Laurenskerk gehouden met muziek van de organist Hayo Boerema en zang door het kamerkoor Codarts.

Vervolgens een woord van herdenking door burgemeester ing. A.

Aboutaleb, gevolgd door een overdenking van prof.dr. Anton C. Zijdeveld.

Als steeds een "stille tocht" na afloop van de plechtigheid in de kerk naar het Stadhuisplein met kranslegging door de burgemeester met

koraalmuziek door het Trompetterkorps der Koninklijke Marechaussee.

Daarna twee minuten stilte, gevolgd door het zingen van het eerste couplet van ons Volkslied.

De heer Wim Meinen heeft namens VOKS een graftak met lint geplaatst bij het monument aldaar.

C.J.v.L.S.

Bevrijdingsfestival Zuid-Holland 5 mei 2012.

Wederom werd ook dit jaar de bevrijding gevierd op de Parklaan te Rotterdam met een festival van 14.00-23.00 uur.

Ook een aantal veteranen was uitgenodigd om met bezoekers te "Speeddaten" voor een tent waarin panelen met foto's van oorlogssituaties in Indië, Korea, Nieuw Guinea en andere landen waar Nederlanders gevochten hebben waren opgesteld.

Van de VOKS waren de heren Meinen en Van Limburg Stirum aanwezig, terwijl ook een paar Indiëveteranen en de heer Roza, vzt. Van de Bond van Wapenbroeders en Nieuw Guinea veteraan, van de partij waren. De burgemeester van Rotterdam kwam ook langs bij de tent.

Van 15.00-17.00 uur hebben de veteranen gesproken met belangstellende festivalgangers. Vaak werden foto's gemaakt.

Tot 23.00 uur kon men genieten van (harde) muziek.

C.J.v.L.S.

Veteranen kerkdienst Koreakerk te Leidschendam.

Op zondag 24 juni a.s. zal wederom de speciale kerkdienst voor de Korea veteranen in de Yi Jun Memorial Church, Prinsenhof 8 2263 EV

Leidschendam plaatsvinden van 11.00-14.30 uur.

Rev. Y.M. Choi zal de dienst verzorgen en als steeds worden de Korea veteranen in de watten gelegd met een kerkdienst, lunch en veel muziek,

dans en zang.

Altijd een bijeenkomst met veel warme gevoelens en dankbaarheid voor onze inzet in hun land.

Vorig jaar waren liefst 25 veteranen en hun familie aanwezig. Ook dit jaar wordt gehoopt op een grote opkomst.

VOKS-leden buiten Zuid-Holland zijn natuurlijk van harte welkom met hun partners of kinderen.

VOKS-tenue met modelonderscheidingen gewenst.

Gaarne vóór 15 juni a.s. telefonisch uw aanmelding doorgeven aan

de heer J.Spaans plv. D.C. 070- 393 1359

of

de heer C.J.van Limburg Stirum D.C. 010- 4366974.

C.J .v.L.S.

DISTRICT LIMBURG

Geslaagde reünie

De reünie van District Limburg, die op 15 mei 2012 plaatsvond in de Van Horne Kazerne te Weert, is een groot succes geworden.

Alle deelnemers, inclusief onze erevoorzitter, waren zeer enthousiast.

Er waren in totaal 46 gasten aanwezig.

DC G. Ghelen

Dodenherdenking 4 mei te Weert

Tijdens de Nationale Herdenking op 4 mei werden allen – zowel burgers en militairen – die in het Koninkrijk der Nederlanden of waar ook ter wereld zijn omgekomen of vermoord sinds het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog, in oorlogssituaties en bij vredesoperaties, herdacht.

Het landelijke thema van 4 mei was dit jaar: "Vrijheid geef je door".

Ook in Weert werden de slachtoffers herdacht tijdens een plechtige bijeenkomst in de Paterskerk te Weert.

Indrukwekkende overwegingen werden o.a. gebracht door Lex Spee, voorzitter van het 4 en 5 mei comité, door burgemeester A. Heijmans, J. Geelen, Luitenant kolonel van de KMS Weert, Caithlin Loonen (leerlinge OBS Molenakker) Korporaal D. Lendfers, en dominee. J. Compagner.

Om 20.00 uur volgden twee minuten stilte, gevolgd door het Wilhelmus en de kranslegging door overlevenden en autoriteiten.

Evie Lamerikx uit groep 8B van OBS Molenakker las daarbij een eigen gemaakt gedicht voor.

Namens de VOKS werd door heer W. Heijmans bij de herdenking in Weert een krans gelegd.

HERDENKING EN REÛNIE SCHAARSBERGEN

Op dinsdag 22 mei 2012 vond de jaarlijkse herdenking en reünie van de Oud Korea Strijders NDVN (Nederlands Detachement Verenigde Naties) plaats op de Oranje Kazerne te Schaarsbergen. Het gezelschap bestond uit circa 350 Veteranen en hun partners.

Vanwege de hoge temperatuur werd besloten het herdenkingsprogramma in te korten. Nadat de aanwezigen hadden plaatsgenomen werden onder strakke regie van kapitein V. Rietveld, de speciaal genodigden onder begeleiding naar hun plaats gebracht. Daaronder Kapitein ter Zee Mr. Kim, de Koreaanse militair Attachee te Brussel, Mr Kee-Hang-Lee van het Yi Jun Peace Museum te Den Haag, Mevrouw Tack en kolonel Tack, respectievelijk echtgenote en zoon van wijlen VOKS-voorzitter generaal-majoor N. Tack, kolonel b.d. Leen Schreuders, erevoorzitter van de VOKS en echtgenote en kolonel David J. Clark, directeur 60th Anniversary of the Korean War Commemoration Committee.

Vervolgens werden de Koreaanse ambassadeur Key Cheol Lee, de commandant Luchtmobiele brigade Brigadegeneraal Geerts en de voorzitter VOKS de heer K. Motshagen naar hun plaatsen begeleid.

Nadat de vaandeldragers met het Van Heutsz vaandel hun posities hadden ingenomen, startte de herdenking. Luitenant-kolonel H. van der Haven begroette de aanwezigen met een inspirerende en indrukwekkende inleiding, gevolgd door de toespraak van de Koreaanse ambassadeur Key Cheol Lee, die in zijn speech de dankbaarheid van de Koreaanse bevolking naar voren bracht.

Ook bijzonder was de aanwezigheid van de Amerikaanse kolonel David J. Clark, directeur 60th Anniversary of the Korean War Commemoration Committee, die zijn waardering uitsprak voor de Inzet van de Nederlandse veteranen in Korea.

Na deze toespraken volgde het dodenappel waarbij na het noemen van de naam van de in Korea gesneuvelde, uit de rangen van de aangetreden militairen telkenmale "present" werd geroepen. Alleen bij het noemen van de naam van Van Vliet, de enige gesneuvelde van de Koninklijke Marine, werd conform de traditie "hier" geroepen.

Bij het afroepen van de namen van de vermisten bleef het doodstil. Ieder jaar weer een indrukwekkend moment, mede omdat wij ons weer realiseren dat er zo velen uit onze gelederen destijds gesneuveld zijn.

Daarna werd, na drie slagen op de "Korea-bel" een minuut stilte gehouden; het is dan inderdaad dood-en doodstil. Met nogmaals drie

slagen van de "Korea-bel" werd de minuut stilte beëindigd.

Vervolgens werd overgegaan tot de kranslegging. De kapiteinexplicateur riep hierbij beurtelings de namen af van de kransleggers die vervolgens naar voren liepen, daar door een kransdrager de krans uitgereikt

kregen en vervolgens de krans legden. Tijdens de kranslegging werd koraalmuziek gespeeld.

Er werden zeven kransen gelegd, de eerste door luitenant-kolonel Van der Haven, gevolgd door de heer K. Motshagen, voorzitter VOKS. Daarna legden de Koreaanse Ambassadeur, vergezeld van de Koreaans Militair Attachee een krans, twee vertegenwoordigers uit Amerika, waaronder Kolonel Clark, een Kapitein der Mariniers en als laatste Mr Kee-Hang-Lee van het Yi Jun Peace Museum te Den Haag.

Na afloop van dit deel van de ceremonie werden de vlaggen gehesen waarna de eregroet gebracht werd bij het spelen van het volkslied.

Daarna kon men weer plaats nemen. Nadat de vaandelwacht zich bij het monument had opgesteld werden de ambassadeur, de voorzitter VOKS en alle aanwezigen uitgenodigd aan te vangen met het defilé langs het monument en kransen.

Na deze plechtigheid begaf een ieder zich naar de Fly-Inn waar de ambassadeur en de voorzitter VOKS zich bij de ingang van de Fly-Inn hadden opgesteld om met een handdruk alle veteranen en hun eventuele "aanhang" te begroeten.

Als vanouds was het in de Fly-Inn bijzonder gezellig. Een ieder kon bijpraten met collega-veteranen, kennismaken met de nieuwe

ambassadeur of een gesprek voeren met de Amerikaanse vertegenwoordiging. Een bijzonder moment deed zich voor toen bekend werd gemaakt dat negen Koreaveteranen uit handen van de Koreaanse Ambassadeur een erkenning zouden krijgen, nl. de 'Ambassador for Peace medal', die wordt

toegekend door het Ministry of Patriots' and Veterans' Affairs van Zuid-Korea. Onder applaus van de aanwezigen kregen zij op het podium hun onderscheiding met bijbehorende oorkonde uitgereikt.

Het zal geen verrassing zijn dat de betrokkenen daardoor zichtbaar waren aangedaan.

Maar er was nog een bijzonder moment: in meerdere edities van de VOX-VOKS heeft u kunnen genieten van de verhalen van Laura Hendriks (kleindochter van Gerard Hendriks) en Peter Machielse (kleinzoon van Klaas Schuitemaker) die ruim een jaar in Korea studeerden.

Ook zij waren voor deze herdenking uitgenodigd en werden door uw

voorzitter aan de aanwezigen voorgesteld. In vloeiend Koreaans spraken Laura en Peter in enkele zinnen de aanwezigen toe wat een enthousiast applaus van een ieder uitlokte.

Het is toch heel bijzonder, dat zoveel jaren na de Korea-oorlog, de kleinkinderen van Nederlandse Korea-veteranen ons daar als student konden vertegenwoordigen.

Na het nuttigen van een (wederom) prima verzorgde rijstmaaltijd nam een ieder afscheid van Schaarsbergen en toog men huiswaarts.

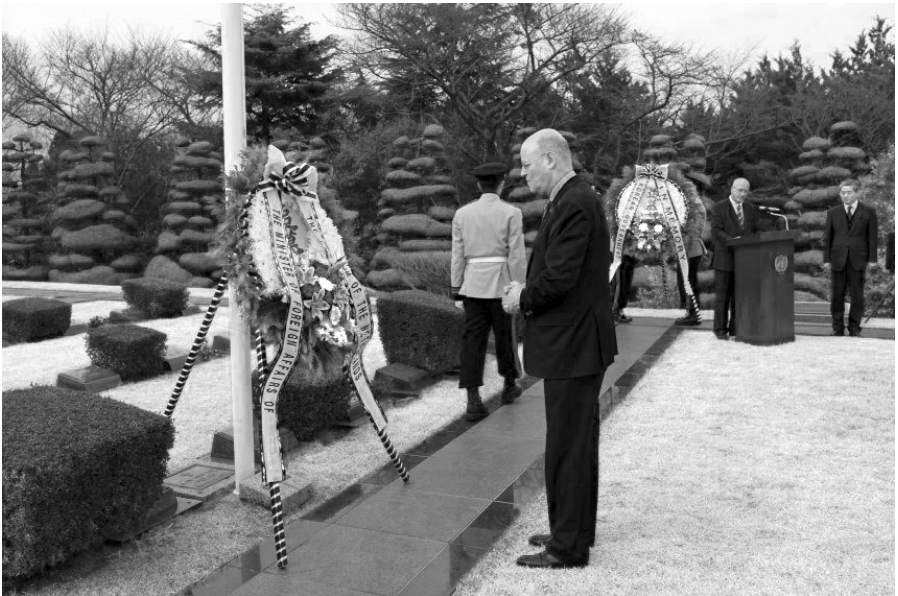
Het VOKS-bestuur dankt het Regiment van Heutz voor de voortreffelijke organisatie en ziet terug op een waardige herdenking en een geslaagde reünie.

MINISTER ROSENTHAL IN BUSAN

Onderstaande bijdrage werd ingezonden door de heer Menkveld, de ambassadeur van Nederland in Korea.

Op 26 en 27 maart vond in Seoel, Zuid-Korea, de Nuclear Security Summit plaats. Ruim vijftig landen en internationale organisaties namen aan deze top deel. De Nederlandse delegatie werd geleid door de minister van Buitenlandse Zaken, dr. Uri Rosenthal. De minister verlengde zijn verblijf in Korea voor een bilateraal bezoek. Hij bezocht de gedemilitariseerde zone (DMZ) ten noorden van Seoel en de VN begraafplaats (United Nations Memorial Cemetery in Korea) in Busan. Er werd een herdenkingsceremonie gehouden, waarbij door een militaire kapel de volksliederen van Nederland en Korea werden gespeeld. Kransen werden gelegd door minister Rosenthal, de heer Lee namens de minister voor Veteranen Zaken en kolonel Kim van de 53ste divisie namens de Koreaanse minister van Defensie. De ceremonie werd bijgewoond door 2 Koreaanse veteranen, de heren Kwak en Shim, en enkele in Busan en omgeving wonende Nederlanders.

Schlosshotel
Korbacherstrasse 76
59929 Brilon
tel: 0049 - 2961 9794 0

HET NEDERLANDSE SCHLOSSHOTEL TE BRILONWALD
Fam. Swartjes & Team

HET HOTEL VOOR VOKS-VETERANEN IN HET SAUERLAND

All-inclusief vijfdaagse vakantie
(vier overnachtingen op halfpension basis)
ontbijt buffet en culinair driegangendiner

**€ 225,-
per persoon**

INBEGREPEN ZIJN:

Ontvangst met koffie en gebak.

Dagelijks zijn tijdens uw verblijf de consumpties van 17.00 uur tot 23.00 uur gratis
(koffie, thee, frisdranken, vruchtensappen, bier, jenever en wijn)

* * * * *

Vier maal een uitgebreid ontbijtbuffet /vier maal een culinair driegangen diner.

* * * * *

Avondwandeling met koffie en een pikketanissie / keuze uit vier prachtige
autoroutes met picknickmand.

* * * * *

Een gratis bustocht

Neem met het hotel contact op om te informeren wanneer er voor u nog een plaatsje vrij is.

U kunt rechtstreeks reserveren.
Tel. 0049-2961-97940,
Email: info@schlosshotel.nl.

U wordt door de Nederlandse staf te woord gestaan.
Fax: 0049-2961-979435,
Internet: www.schlosshotel.nl

HERDENKING MONUMENT STILLEWEER APPINGEDAM

Op 26 april 2012 werd op begraafplaats Stilleweer te Appingedam een herdenking gehouden.

De gemeente Appingedam gaf hierover in een persbericht de volgende informatie:

APPINGEDAM – De Stichting Indië Monument Appingedam (SIMA) heeft donderdag op de begraafplaats Stilleweer in Appingedam bij het eigen monument een herdenking gehouden.

In het bijzijn van het voltallige gemeentebestuur werden diverse bloemstukken en kransen gelegd door nabestaanden en veteranen en het college. Ook werden diverse toespraken gehouden. De declamatie werd verzorgd door mevrouw Steenstra.

Leerlingen van het Fivelcollege waren behulpzaam bij het vlaghijsen en legden tevens bloemen bij het monument. De erewacht bestond uit oud-veteranen.

Voor het eerst sinds 2003 was ook een afvaardiging van de Ambonese gemeenschap aanwezig. Dit alles ter nagedachtenis van de vier gesneuvelde Damsters in het vroegere Nederlands Indië.

Van de heer B. van der Laan, de voorzitter van de Stichting Indië Monument Appingedam (SIMA) ontvingen wij een aantal foto's van deze herdenking, waarvoor onze dank.

KOREA... HET LAAT JE NIET LOS

Ik ben Klaas Schuitemaker, geboren te Andijk in 1928 in een gezin van dertien kinderen (mijn ouders wisten toen nog niet van "bestrijdingsmiddelen" denk ik)

Ik was nummer vier, het was armoe en in de crisis jaren dat was armoe troef, daarna vijf oorlogsjaren en het werd er niet beter op. Toen ik van school kwam, 14 jaar oud, ging ik bij mijn eerste baas werken in de tuinbouw, van maandag tot en met vrijdag werken van zes tot zes, en zaterdag van zes tot twaalf en dat voor vijf gulden in de week. Ik heb tot mijn diensttijd in de tuinbouw gewerkt, echt niet leuk.

Augustus 1948 ging ik in dienst bij het korps mariniers en naar Indië, dat veranderde mijn leven totaal.

Ik kwam in feb. 1950 terug in Nederland maar ik kon mijn draai niet meer vinden, ik heb toen een tijd met mijn ziel onder mijn arm gelopen en heb me toen gemeld als vrijwilliger om naar Korea te gaan.

Na mijn Koreatijd ben ik in dienst gebleven, eerst in 1954 naar de o.o. opleiding in Ede, daarna overgeplaatst naar Appingedam, toen in 1955 naar Den Helder, in 1967 naar Ede en in 1970 naar het Korps Mobiele Colones, en de laatste periode van 1981 tot 1983 bij de indelingsraad in Utrecht. Sinds 1 juni 1983 ben ik met FLO.

Ik heb nooit het plan gehad om een stuk in de VOKS te schrijven, maar vooral de laatste jaren gebeurde dingen waar ik nooit op gerekend had. Ongeveer zes jaar geleden schafte ik een computer aan, mijn kinderen vonden het een goed idee om mijn verleden op schrijven, want ik heb heel wat achter de rug. Eerst had ik daar geen zin in maar om van het gezeur af te zijn ben ik er toch maar aan begonnen om mijn "levensverhaal" op papier te zetten en het is toch uiteindelijk een heel lang verhaal geworden.

Mijn eerste bezoek aan Korea ...

Op 26 april 2000 kreeg onze secretaris dhr. Schreuders een uitnodiging van de Kwan Sung Foundation International waarin één veteraan uitgenodigd werd voor het bijwonen van een "Meeting for Reunification" van 2- 10 juni.

Een van de voorwaarden was dat de 'uitverkorene' tijdens de strijd gewond was geweest. Aan die voorwaarde voldeed ik want op de 17e feb. kwart over zes net achter Nudae op een observatiepost was het raak: in de commandobunker van de Kapitein Kamevaar hebben ze 1^e hulp verleend, en ben daarna afgevoerd, eerst naar Yong Dong Po en later naar Taigu (nu Daigu). Dat was mijn eerste weerzien met Korea, het was een fantastische reis.

Ons tweede bezoek aan Korea was de 'Revisit Korea 20 juni 2010'. Deze keer was ook Cocky mijn vrouw mee, ze had al veel over Korea gehoord en nu heeft ze het zelf ervaren; het is een onvergetelijke reis geweest.

In de VOX-VOKS van maart 2010 stond dat kleinkinderen van oud Korea strijders werden uitgenodigd deel te nemen aan een internationaal 7 - daags 'Peace Camp'. Ik heb toen mijn kleinzoon Peter, die altijd geïnteresseerd was in mijn verleden, gevraagd of hij dat wilde. Hij zag dat wel zitten en heeft zich toen op gegeven.

(Hij moest bereid zijn om 50 procent van de reiskosten zelf te dragen)

Op 30 juni 2010 gingen zes kleinkinderen van veteranen, waaronder mijn kleinzoon Peter Machielse, op Peace-camp op uitnodiging naar Korea. Het is een prachtige reis geworden en ze hebben toen met z'n zessen hun ervaringen in de VOKS van 4 dec. 2010. geschreven.

En als je dan denk dat je alles gehad hebt gaat het verhaal toch weer verder...

Op vrijdag 4 maart 2009 ging de telefoon, het was onze voorzitter dhr. Motshagen die zei: "ik heb hier een uitnodiging van de Hankuk University of foreign studies uit Seoel voor twee personen om daar te komen om de Koreaanse taal en cultuur te leren, zou hij dat willen?"

Ik heb hem toen Peter zijn tel. nummer gegeven, het duurde maar even en ik had Peter aan de lijn met : "dat doe ik". (Hankuk betekend Korea in het Koreaans)

Motshagen vroeg aan Peter of hij misschien nog iemand kende die dat zou willen en dat werd Laura Hendriks (een van de "Peace-Camp "reis).

De 5^e april zijn Peter en Laura vanaf Schiphol via Moskou naar Korea

vertrokken, ik heb vooraf gevraagd of ze hun belevenissen en ervaringen wilden schrijven in de VOX-VOKS en dat is ze aardig gelukt (zie hiervoor de verhalen in de Voks van september 2011, december 2011 en maart 2012). We bleven regelmatig in contact middels mailtjes en later via skype. Zo bleven we dus aardig op de hoogte wat die twee daar deden, waar ze kwamen en wat ze beleefden.

Op 2 maart van dit jaar om half zeven hebben we met de familie en vrienden Peter afgehaald op Schiphol. Dat was een mooi weerzien, (Laura kwam vier dagen later thuis.)

Ik heb Peter het een en ander meegegeven toen hij naar Korea ging o.a. foto's en ook mijn 'levensverhaal' met veel foto's er in. Van dit verhaal heeft hij een Engelse vertaling gemaakt en dat heeft hij daar ter beschikking gesteld aan het museum.

Peter gaat nu beginnen met de Engelse vertaling van de Panorama van 1983 'Kerstmis aan het Front'

Dat is het verhaal van het peloton van de 1^e luitenant Pliester op Yoke in de nacht van 23 op 24 dec. 1952.

Dit verhaal bevat veel gedetailleerde informatie en als dat klaar is gaat het naar zijn contactpersoon in Seoel.

Het geeft mij achteraf een goed gevoel dat ik toen naar Korea ben gegaan. Ik heb laatst de boeken gelezen 'De Schurkenstaat', 'De aquariums van Pyong Yang' en 'de Vlucht uit kamp14'. Ik kan iedereen aanraden deze boeken te lezen; ga naar de bibliotheek, kopen kan ook.

Na het lezen besef je pas echt wat VRIJHEID is en hoe het communisme in de praktijk werkt.

Ik ben een veteraan .

Ben naar verre landen gegaan.

Naar Indië, ... Korea aan het front.

Een granaat scherf in mijn kont.

Ben toen bijna mijn graf in gegaan.

Klaas Schuitemaker

(Advertentie)

De boeken over Indië van Ant. P.de Graaff mag een veteraan niet missen!
Als sergeant-gewondenverzorger zat de Graaff er middenin en zijn boeken beschrijven het leven over de oorlog in Azië op herkenbare wijze. Mannen die er nooit over konden praten, kunnen hun kinderen deze boeken geven. Zo was het!

Inmiddels is De Graaffs 17e boek er al. Allemaal ca 120-160 bladzijden met foto's en documenten.

Een overzicht:	normale prijs	veteranenprijs
1) De heren worden bedankt	€11,95	€10,50
2) De weg terug	€ 8,95	€ 7,50
3) Brieven uit het veld	€ 8,95	€ 7,50
4) Met de TNI op stap	€13,95	€12,50
5) Notities van een soldaat	€ 8,95	€ 7,50
6) Zeg, Hollands soldaat	€11,95	€10,50
7) Merdeka	€12,95	€11,50
8) Vertel het je kinderen,veteraan	€11,95	€10,50
9) Levenslang op patrouille	€11,95	€10,50
10) De laatste patrouille	€11,95	€10,50
11) Op patrouille in blessuretijd	€11,95	€10,50
12) Indiëveteraan blijf je levenslang	€12,95	€11,50
13) Indië blijft ons bezig houden	€12,95	€11,50
14) Indië vergeet je nooit	€12,95	€11,50
15) Indië bepaalde ons leven	€12,95	€11,50
16) Indonesië als eindstation	€12,95	€11,50
17) Leven in twee werelden	€12,95	€11,50

Als u ze alle 17 bestelt, bent u € 203,15 kwijt.

Heeft U een veteranenpas dan bespaart u in totaal bijna € 25,-

De prijs is dan € 178,50.

Bestelwijze

U kunt de boekjes bestellen bij Uitgeverij van Wijnen, t.a.v. Ilse Postma, Antwoordnummer 1072, 8800 VB Franeker (Postzegel is niet nodig).

Telefoon 0517-394588, Fax 0517-397179,

email: info@uitgeverijvanwijnen.nl.

Geef duidelijk aan welke boeken u wenst en waar ze heengestuurd moeten worden. Wij berekenen dan uw korting en verzenden de boeken stevig verpakt naar uw adres.

VAN DE MARINE

Naar aanleiding van de oproep van ons Marinebestuurslid Harm de Jong in de VOX-VOKS van maart 2012, ontving het secretariaat onderstaande ervaringen van de heer T. Gouwswaard uit Weesp.

Ik ben aan boord van de Evertsen geplaatst toen deze nog bij de rijkswerf in reparatie lag. Heb de proefvaarten op de Noordzee meegemaakt en ontdekt dat ik zeebenen had, want voor eerste keer een tamelijke ruwe zee mee te maken en niet zeeziek te worden vond ik al heel wat.

We zaten met drie man aan de bakstafel erwtensoepp te eten; de rest stond naast de pijp naar frisse lucht te happen en de vissen te voeren.

Na de proefvaarten zijn we naar Rotterdam gestoomd om voorraad te laden voor de afvaart naar de Oost via Kaap de Goede Hoop. Bij de afvaart lagen we vast aan de grond zodat we door een sleepboot moesten worden losgetrokken. De rest van de reis is algemeen bekend.

Ik was de enig timmerman (kajoe) aan boort, dus de hoogste in de rang van 1^e klas. De meeste opdrachten kreeg ik van de schipper. Ik was ingedeeld bij de scheepsbeveiligingsdienst, landingsdivisie en controleren van lading aangehouden prauwen voor smokkelwaar. De rest was de dagelijkse routine aan boord.

In Soerabaja kwam er een kajoe 2de klas bij dus toen waren we met zijn tweeën voor sloepenonderhoud en diversen. Toen kwam de mededeling dat we zouden opstomen ter bescherming van Zuid Korea. In de wateren aldaar liepen we oorlogswacht 6 uur op en 6 af. Op gezette tijden moest er materialen en voeding overgenomen worden midden op zee van andere schepen. Dan werd er een lijn overgeschoten naar het naast ons varende schip. In de lijn die opgerold in een huls was opgeslagen kwamen in de war zittende trossen lijn zodat men 2 of 3 maal deze handeling moest doen voordat het eindelijk lukte de lijn aan de overkant te krijgen; ook de Engelsen en Amerikanen hadden daar last van. Ik heb toen een vierkant met gaten gemaakt waar ik 12"draadnagels in heb geslagen waar de schietlijn in geslecht kon worden en deze in een gemaakt kistje kon opslaan. Bij het uitproberen op het halfdek vloog de volle lengte in één strakke lijn zonder lus of knopen meer dan 200 meter ver in zee. De lijn was echter maar ± 100 mtr lang, dus die waren we kwijt. Bij de eerstvolgende overdrachten viel het de andere schepen op dat de lijn in één keer overkwam zonder knopen en lussen. Ze hadden, wijs geworden, het einde van de lijn aan het dekhuis vastgemaakt. Tijdens de oorlogswacht deden we overdag gewoon ons werk. Na scheepstijd en in de nacht zat ik midscheeps bij de wacht waar de kwartiermeester de matrozen het

splitsen en knopen bijbracht. Dat vond ik leuk werk en in korte tijd kon ik splitsen, knopen, plattingen maken enz. Tijdens deze oefeningen, men was bezig met een lijn waarvan het einde verzwaard was met zandgevulde lederen zakje (keziegooien)zo ver mogelijk te gooien, liepen we op het rif. De melding kwam dat de machinekamer en ketelruim voor onder water stroomde en dat het schot tussen voor en achterketelruim en waterkolom van 9x7 mtr hoog stond en het schot doorboog.

Met ons vieren (2 timmerlieden en 2 matrozen) zijn we direct het ruim ingegaan na eerst de voorraad hout uit de stelling te halen om het schot op de ketel te stutten. De ruimte tussen schot en ketel was krap 75 cm. We plaatsten eerst lange baddingen tegen schot en ketel; de lengte daartussen gaven we door lengte min 1 cm welke ribben door de matrozen op lengte werden gezaagd en aan ons aanreikte welke dan met 4 keggen werden klem gezet.

Je kwam handen te kort om en badding tegen schot en ketel te houden en daartussen een stut te plaatsen en deze klem te zetten met keggen in een smalle ruimte tussen ketel en schot. Als het schot het had begeven waren we daar nooit meer uit gekomen. Er moest snel gewerkt worden, de eerste stut is het moeilijkst; als deze eenmaal zit dan is het makkelijker meerdere stutten op de baddingen te zetten. Op een gegeven moment was er geen hout meer en hebben we uit nood de houten boegspriet in stukken gezaagd. Gelukkig kregen we hout van één van de oorlogsschepen en konden het werk afmaken.

Stutten officiershut

Stutten munitieopbergschot

Stutten tussen ketel en schot

Om een idee te hebben van de werkzaamheden het volgende: wij moesten van het midden naar de zijkanten werken om het schot gelijkmatig te kunnen zekeren. Dat hield in dat nadat de middelste stut gezet was steeds daar tussendoor gekropen moest worden om de andere stutten te plaatsen. We hebben met het aangevoerde hout de bult uit het schot kunnen halen en deze te zekeren. Het was inmiddels ochtend geworden en net toe we dachten klaar te zijn, kwam er een melding kwam dat de dekvloer in officiershutten omhoog kwam. Daar hebben we op 2 dekken boven elkaar stutten geplaatst. Daarna nog een schot gestut in een munitiebergplaats. Intussen had men het schip gedraaid om het

achterwaarts te slepen om de druk op de schotten te verminderen. Het weer was slechter geworden veel wind en hoge golven beukten tegen de achterspiegel zodat de trillingen door het hele schip te voelen was. Met het gevolg dat de keggen lostrillen en we continu deze moesten aanslaan. Daar zijn we mee bezig geweest totdat het schip in Saseba in het dok lag. We zijn minstens 35 uur achter elkaar in de weer geweest, hebben alleen op koffie geleefd. Pas toen we in het dok lagen sloeg de moeheid toe en ben ik als een blok in slaap gevallen op een bank in verblijf 5. Hoelang ik heb geslapen weet ik niet maar werd gewekt door een bootsman, die rapport opmaakte. Nu bleek wel dat wij een vreemde eend in de vijver waren, want toen ik mij bij mijn divisiechef (Hoofd machinekamer)meldde werd mij verweten om in sloopstijd te slapen. Hij vond het een smoes toen ik hem vertelde 35 uur achtereen in touw te zijn geweest en werd de hut uitgestuurd met de woorden "wegwezen". Als dank kreeg ik een paar dagen lichtarrest. Nu begrijp ik dat alleen de verrichtingen van stokers en machinisten werden vermeld in de documentaires. Diegenen die al het stutwerk hadden gedaan zijn niet vermeld.

Na een noodreparatie in Sasebo zijn we gedokt in Kuri, een enorm grote scheepswerf met diverse lege loodsen en op het terrein stapels hout waarmee met hulp van de elektriciens, telegrafisten, seiners en matrozen in 2 dagen een complete bar, met filmvoorstelling en muziek hebben gerealiseerd. De Dutch Club was geboren; leuk en spannend die ook de bemanningen van de Engelse, Canadese en Amerikaanse boten aantrok zodat het een internationaal gebeuren was. Hiermede beëindig ik mijn relaas.

De timmermanploeg bestond uit: Timm.1 Gouwswaard, timm2 Kierst, de matrozen Puister en van de andere weet ik de naam niet meer.

T. Gouwswaard

(mail: t.gouwswaard@live.nl)

Sjef van Creij

Auto's, motors en verhuur

**BRUGGEN 44
5243 RB ROSMALEN
TEL: 073 52 305 39**

MIJN KOREA AVONTUUR (deel 6)

De nu afgesloten periode van 27 Januari 1953 tot en met 7 April 1953 had een verliescijfer dat kwam op elf gesneuvelden en een vermist.

Gesneuveld zijn: de Roo, v. d. Akker, Gorlee, Groothedde, Kamevaar, Mensink, Extel, v. Breukelen, Mandike en te Kamp.

De vermiste was Joep Knaap. Hierbij kwam een groot aantal gewonden het juiste aantal weet ik niet.

Dus op 7 April vertrokken wij uit de lijn, deze werd door de Engelsen overgenomen, de Chinezen wilden op een gepaste manier afscheid van ons nemen en tevens de Engelsen verwelkomen; dat deden ze door onze stellingen nog een uur lang flink onder vuur te nemen.

Gelukkig voor het bataljon zonder gesneuvelden of gewonden, want door het grote aantal inkomers in de voorgaande weken, waren wij ervaren geworden op het gebied van inkomend vuur.

Wat ons verbaasde, de Engelsen sloopten meteen alle gevechtsopstellingen op Nudea; ook de slaapbunkers en loopgraven moesten er aan geloven.

Alles wat na maanden ploeteren, vaak ten koste van doden en gewonden was gebouwd, werd plat gegooid. De Engelsen wilden de voorpost Nudea niet handhaven.

We gingen naar een kamp dat Betuwe genoemd werd, was dat vanwege de bomen die er stonden of vanwege de lente die begonnen was, ik weet het niet.

Het kamp ligt in een gebied waar ook burgers wonen, (vanaf de frontlijn had je een gebied tot een aantal km. landinwaarts waar geen burgers mochten wonen, dit om infiltratie zoveel mogelijk te voorkomen. Je kon aan gezichten niet zien of je met een Zuid- of Noord-koreaan te doen had, ook aan de taal waren ze niet herkenbaar.)

Stel je bij het woord 'Kamp', geen kazerne of zoiets voor, het is niet meer dan een stel legertenten waar je in sliep. Er stonden ook tampatjes in met daarop een luchtbed, dat was voor ons al weer een luxe. Er stonden ook een stel waterwagens zodat wassen, tandenpoetsen etc, ook weer mogelijk was en je kon regelmatig naar de showerpoint.

Wat ook weer terug kwam, dat was wachtlopen in en rond het kamp, het woord discipline kwam ook weer naar boven, er moest geoefend en gepoetst worden.

Maar.. en dat was toch leuk, op een zekere dag marcheerde een Amerikaanse legermuziekkorps naar binnen en die hebben ons onthaald op diverse serenades en dat maakte toch wel indruk op ons.

Mij beviel dat gepoets en geoefen allemaal niet zo goed, wist dat er een baan vrij was als Powerman, hier in Holland; de man die het licht verzorgt,

ging naar de Commandant S3, toen Kapitein Ridder van Rappard, en werd aangenomen.

Kreeg de beschikking over een aggregaat, dat echter niet voldoende capaciteit had om alle tenten in het kamp van licht te voorzien, eerst natuurlijk de officierstenten, dan was er nog een grote tent waar je 's avonds wat kon kaarten en kletsen, voorts nog de staffent.

Die officierstenten waren geschikt voor twee man, dus het was eigenlijk niet correct om daar een lamp te hangen, de manschappententen, daarin sliep wel twintig man en die kon met twee lampen verlicht worden, dat waren dan wel peertjes van 40 watt.

Handige jongens gingen clandestien een lijntje aftakken, geen probleem totdat er teveel kwamen en toen kon het aggregaat niet genoeg stroom leveren, gevolg alles zonder licht.

Dit powerman zijn had ook zekere voordelen, ik hoefde geen kampwacht te lopen, maar had wel dienst tot het licht uitging.

Dan was er nog het probleem van lampen, die werden door de Amerikanen niet aangevoerd, daar moesten we zelf voor zorgen en dat kon alleen middels de markt in Seoel, was dus regelmatig een mooi uitstapje en tevens een bezoek aan Djongnopo. Waar we nog meer kwamen past niet in de strekking van dit verhaal.

We hadden in dit kamp geluk bij ongeluk, wij kwamen aan toen de regentijd begon en het heeft inderdaad weken aan een stuk met bakken uit de lucht gevallen, dus er kon niet hard geoefend worden, zelfs een oefening geplant aan de 38ste breedtegraad met de second divisie kon

vanwege de regen niet doorgaan.

Waar ik mee te maken had dat was kortsluiting door al dat nat, al de elektrische verbindingen waren maar primitief, gewoon aan elkaar knopen en wat isolatieband en de verbinding was gemaakt.

Na een maand medio Mei ongeveer gaan we weer moven naar een ander kamp. De naam was Julianakamp, maar er moest gewerkt worden om het tot een modelkamp te maken, tenten in het gelid, een plaats voor het ochtend en avondappel, witte keien naast het pad, we kregen ook een kantinetent en ook nog een levensgrote vlaggenmast.

Op 4 Mei wordt er net als in Holland een dodenherdenking gehouden en toen was het van geef mijn portie maar aan Fikkie, de geplande oefeningen namen een aanvang.

Ze liepen de zolen onder hun schoenen vandaan, marsen met volle bepakking, exercitie, schieten en weet ik al wat nog meer, het leek wel Roosendaal. (Mochten alleen niet met weekendverlof)

Alleen hier werd tijdens oefeningen met scherp geschoten, met als gevolg dat ook in onze z.g. rustperiode nog een dode te betreuren viel en een stuk of 10 gewonden.

Dat oefenen ging zo de keel uithangen, we waren het zat en hoe gek het ook klinkt, we wilden terug naar de linie, en dat gaat ook gebeuren.

De eerste week van Juli gaan we weer de stellingen in, maar dat wordt het volgende relaas.

Elie van Schilt (word vervolgd)

Voor Technische, Administratieve en
voor banen in het Toerisme www.tribas.nl

De Tweeling 10, 5215 MC 's-Hertogenbosch
Tel: 088-8833100 Fax: 088-8833199 Info@tribas.nl

LEZINGEN OP BRONBEEK

'Landgoed Bronbeek. Koninklijk geschenk voor veteranen'
Dialezingen met rondleiding over het landgoed Bronbeek

De opmerkelijke geschiedenis van het Arnhemse landgoed Bronbeek staat centraal in vijf dialezingen met rondleiding 'Landgoed Bronbeek, Koninklijk geschenk voor veteranen'.

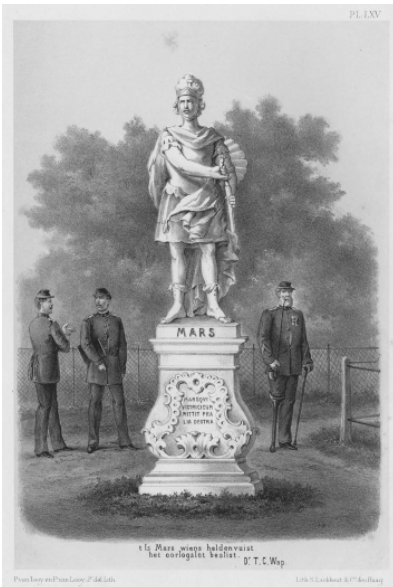
in het kader van het Themajaar van de Historische Buitenplaats wordt de middagvullende presentatie op dit landgoed georganiseerd op:

6 juni
11 juli
8 augustus
5 september
3 oktober 2012

} van 14.00 uur tot 16.30 uur

Veteranen bestieren een landgoed

Het unieke van Bronbeek is dat het al bijna 150 jaar wordt bewoond door oud-militairen. Maar zijn geschiedenis gaat nog verder terug.

De rentenier Steygerwalt liet omstreeks 1820 een buitengoed ter grootte van ruim acht hectare inrichten bij een natuurlijke bron en beek tegenover het landgoed 'Het Lange Water' in de Veluwezoom bij Velp.

Hij veranderde de naam 'Het Nieuwe Lange Water' na korte tijd in het toepasselijke 'Bronbeek'. Het eenvoudige buitenhuis werd twee maal ingrijpend uitgebreid en verfraaid. De laatste keer op last van koning Willem III, die het goed vijf jaar in bezit had maar het slechts sporadisch gebruikte.

In 1859 schonk hij zijn landgoed aan de Staat der Nederlanden. Hij stelde daarbij als voorwaarde dat deze er een

tehuis zou bouwen voor militairen die gediend hadden in het Koninklijk Nederlands-Indisch Leger (KNIL). En zo gebeurde het.

Het 'Koloniaal Militair Invalidenhuis Bronbeek' werd gebouwd naar ontwerp van W.N. Rose en geopend op 19 februari 1863.

De tehuisbewoners hielden bijna een eeuw lang een gemengd agrarisch bedrijf op het landgoed in stand. Daarnaast onderhielden zij in hun tehuis een collectie militaire en volkenkundige voorwerpen uit Nederlands-Indië. In 1960 is het landgoed naar ontwerp van de toenmalige 'Heidemij' getransformeerd in een park, met behoud van de historische structuur en gebouwen. Nog steeds wonen er oud-militairen in het tehuis op het landgoed, maar nu van alle delen van de Nederlandse krijgsmacht.

Dialezing en rondleiding

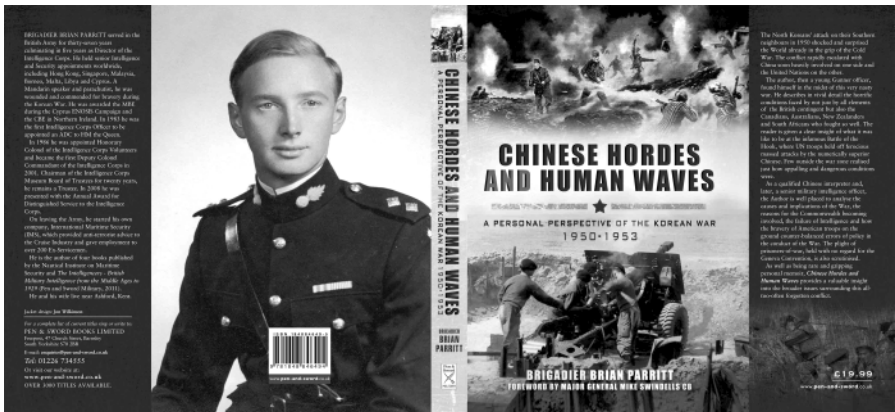
De presentaties beslaan uit twee delen. Tijdens een rondleiding ontdekken de deelnemers bijzondere bomen, de bron en de beek met zijn watervalletjes, beelden en de beroemde 'plantenkalender'. Ook de architectuur van de monumentale gebouwen en de gedenktekens voor de slachtoffers van de Japanse bezetting van Nederlands-Indië worden belicht. Na de wandeling brengt Niek Ravensbergen, sinds vijftien jaar verbonden aan Bronbeek, aan de hand van een lezing met veel dia's het gebruik van het landgoed in de loop van ruim 190 jaar in beeld.

De activiteit is onder meer interessant voor mensen met interesse in buitenplaatsen en landgoederen en belangstelling voor het instituut Bronbeek en de Nederlandse koloniale geschiedenis. Toegang dialezing met rondleiding € 6,- (Museumkaart, Veteranenpas, Donateurspas gratis). Reserveren is gewenst: (026) 376 35 55 of nb.ravensbergen@mindef.nl. Op aanvraag kan de afzonderlijke dialezing ook op locaties buiten Bronbeek worden gegeven.

CHINESE HORDEN EN MENSELIJKE GOLVEN

De redactie werd attent gemaakt op een interessant boek over een persoonlijk perspectief over de Koreaanse oorlog 1950 – 1953, geschreven door Brigadier Brian Parritt CBE, met een voorwoord van generaal-majoor Mike Swindells CB.

Brigadier Parritt heeft een prachtig verslag van de oorlog in Korea gemaakt, niet alleen vanuit het oogpunt van een ondergeschikte in Baker Troop, 12e (Minden) Batterij, 20e Field Regiment (RA), die zo galant en met succes de 'Dukes' op The Hook eind mei 1953 ondersteunde, maar ook vanuit het standpunt van zijn latere carrière in de Intelligence Corps, waarvan hij in 1986 Ere-Kolonel werd.

Hij heeft een breed en boeiend overzicht neergezet over de oorzaken en de aanloop naar de oorlog, met veel inzicht in de fouten in de US Command, communicatie en inlichtingen over de Noord-Koreanen, de Sovjetondersteuning en de Chinezen, in het bijzonder met betrekking tot hun verschillende capaciteiten en intenties van het leven in de frontlinie. Tevens omschrijft hij over patrouilles, Mike en Victor doelen en het leven achter de linies. Hij gaat in op zijn ervaringen met de Noorse MASH, waar hij werd behandeld voor verwondingen, opgelopen tijdens een vechtpatrouille in juni 1953.

De omvang van dit boek is prachtig, omschrijft de strategische betrokkenheid van de VN omtrent het tactische gebruik van de 25 PDR

geweren in het 20ste Field Regiment, evenals het bier en de rantsoenen genoten door de troepen.

Het boek is goed geïllustreerd met een goede selectie van foto's die deze periode in Korea portretteren.

Deze uitgave wordt door een aantal typografische fouten ontsierd, die echter niet al te veel afbreuk doen aan de totale vloeiende stijl van het verhaal. Het boek is een zeer goede aanvulling op de boekencollectie over de Koreaanse Oorlog m.b.t. een goede introductie en uitleg van het ontstaan en verloop van de oorlog, met het politieke, strategisch en tactisch niveau goed omschreven.

Exemplaren zijn verkrijgbaar bij Pen en Sword Books, 47 Church Street, Barnsley, S70 2BR, 01226 734222, voor € 15,99 (plus verzendkosten) op onder vermelding van de code 113772 of via hun website.

FREEBIRD

TRADING B.V.

De tweeling 8 Industrieterrein "De Brand" 's Hertogenbosch
Telefoon 073-5481100
Fax 073-5481105

IN- EN VERKOOP SCHADECARAVANS EN SCHADECAMPERS

HANDIG ?
..OF IEMAND IN DE
KENNISSENKRING MET
"TWE RECHTERHANDEN" ?

Gemakkelijk te bereiken via de A-2 Afrit 21 (Veghel-Helmond)

IETS OVER DE VOX-VOKS

Ook nu weer is het VOX-VOKS verenigingsboekje bij u op de mat verschenen en heeft u het natuurlijk helemaal gelezen. Want wat staan er iedere keer weer prachtige verhalen in, vaak door u zelf geschreven. Of foto's van herdenkingen, berichten uit Korea, lezingen op Bronbeek. Helaas ook veel overlijdensberichten maar door deze berichten in de VOX-VOKS te plaatsen, door de diensten bij te wonen, door het opstellen van VOKS-leden bij de baar geldt ook hier dat het kameraadschap tot het einde doorgaat.

Wie ben ik... mijn naam is Leo Schreuders en ik ben één van de zonen van uw erevoorzitter, kolonel b.d. L.C. Schreuders. Toen mijn vader besloot zijn bestuursactiviteiten te staken is in goed overleg besloten dat ik de VOX-VOKS verder zou ondersteunen, iets dat ik overigens al enkele jaren samen met mijn vader deed. Samen met de heer Motshagen en Ds. 't Hoen vormen wij met z'n drieën de redactie. Op deze wijze blijf ook ik verbonden aan uw vereniging waarvoor mijn vader zich voorheen zo heeft ingezet.

Onze oproep is: blijf uw bijdrage insturen want zo blijft het onderlinge contact overeind. Herinneringen aan vroeger... schrijf ze ons, graag vergezeld met foto's.

Als redactie kijken we wel naar een evenwichtige spreiding en moeten we rekening houden met het aantal pagina's. Staat het door u ingezonden artikel er dit keer niet bij, dan zal deze zeker in het volgende nummer worden geplaatst.

Heeft u vragen over uw inzending of wilt u over de VOX-VOKS iets kwijt, aarzel dan niet en stuur een berichtje naar:

Leo Schreuders
0495-450210
lschreuders@gmail.com

